

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 596

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 578 din 29 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	2–5
Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 6 lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13–19 și ale art. 20–26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
854. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a Hotărârii Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor și a Hotărârii Guvernului nr. 1.324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 578

din 29 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Andrei Radu Cănciulescu în Dosarul nr. 9.077/94/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 559D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 617D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cristian Sandu Coccoară în Dosarul nr. 10.168/320/2009 (număr în format vechi 2.865/2011) al Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 618D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Valentin Dediu în Dosarul nr. 43.338/301/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 647D/2012 și nr. 678D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Iulia Velicu și de Florin Mărginean în dosarele nr. 19.419/301/CV/2010 și nr. 4.462/320/2010 (număr în format vechi 2.435/2011) ale Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 722D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Andrei Ruben Tudosanu în Dosarul nr. 14.432/320/2010

(număr în format vechi 10.406/2011) al Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că în dosarele nr. 617D/2012, nr. 678D/2012 și nr. 722D/2012 autorii excepției au depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia. De asemenea, în Dosarul nr. 678D/2012, partea Inspectoratul de Poliție Județean Mureș a depus o întâmpinare prin care ridică excepția puterii de lucru judecat, arătând că asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice Curtea s-a mai pronunțat în sensul respingerii acesteia prin Decizia nr. 254 din 20 martie 2012.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 559D/2012, nr. 617D/2012, nr. 618D/2012, nr. 647D/2012, nr. 678D/2012 și nr. 722D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 617D/2012, nr. 618D/2012, nr. 647D/2012, nr. 678D/2012 și nr. 722D/2012 la Dosarul nr. 559D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor. Prin urmare, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a devenit inadmisibilă. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVII din Legea nr. 202/2010, apreciază că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin deciziile civile nr. 3.401 din 17 noiembrie 2011, nr. 3.407 din 17 noiembrie 2011 și încheierile din 7 octombrie 2011 și 16 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 9.077/94/CV/2010, nr. 19.419/301/CV/2010, nr. 10.168/320/2009 (număr în format vechi 2.865/2011), nr. 4.462/320/2010 (număr în format vechi

2.435/2011), **Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.** Prin Decizia civilă nr. 293 din 19 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 43.338/301/CV/2010, **Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.** Prin Încheierea din 11 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 14.432/320/2010 (număr în format vechi 10.406/2011), **Tribunalul Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Andrei Radu Cănciulescu, Cristian Sandu Cicoară, Valentin Dediu, Iulia Velicu, Florin Mărginean și Andrei Ruben Tudosanu în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor sentințe civile prin care s-au respins plângerile împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin, în esență, referitor la prevederile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, următoarele:

1. Textul de lege criticat aduce atingere accesului liber la justiție, egalității în drepturi, dreptului la un proces echitabil și art. 129 din Constituție referitor la folosirea căilor de atac, deoarece elimină posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii judecătorești prin care se soluționează plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției la regimul circulației pe drumurile publice. Totodată, acesta se aplică discriminatoriu, deoarece, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, alte categorii de contravenienți beneficiază de calea de atac a recursului.

2. Referitor la dispozițiile art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, se susține că acestea aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, deoarece, spre deosebire de alte categorii de justițiabili, contravenienților nu li se mai comunică prin intermediul instanței de judecată hotărârile pronunțate ca urmare a soluționării plângerilor formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor.

Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 559D/2012 și nr. 647D/2012, precum și Tribunalul Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că o interpretare a dispozițiilor constituționale ale art. 21 în spiritul în care Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale îl conferă accesului liber la justiție prin art. 6 paragraful 1 relevă faptul că dreptul de a ataca o hotărâre judecătorească nu reiese nici explicit, dar nici implicit din prevederile convenționale invocate, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa. Dreptul la dublu grad de jurisdicție, instituit de art. 2 paragraful 1 din Protocolul

nr. 7 la Convenție permite excepții potrivit paragrafului 2 al aceluiași articol deoarece contravențiile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reprezintă fapte antisociale minore prin raportare la pericolul social general. În urma aplicării criteriului prejudiciului minim, prin Hotărârea de admisibilitate din 19 octombrie 2010 pronunțată în Cauza *Rinck împotriva Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că nu sunt îndeplinite criteriile acestuia în situația aplicării unei amenzi și a unui punct de penalizare pentru fapta de depășire a vitezei legale, declarând plângerea inadmisibilă.

Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 618D/2012, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată pentru aceleași argumente reținute în motivarea autorului excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este constituțional, deoarece eliminarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată, în primă instanță, plângerea contravențională nu îngrădește accesul liber la justiție, care nu are semnificația, în toate cazurile, a accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața instanței naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Mai mult, prevederile legale criticate constituie norme de procedură, or, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege.

Nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea prin dispozițiile art. XVII din Legea nr. 202/2010 a prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, deoarece nu există un tratament diferențiat aplicat unor cazuri egale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în actele de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, introduse prin pct. 2 al art. X din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 și art. XVII din Legea nr. 202/2010.

Curtea, având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, introduse prin art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și art. XVII din Legea nr. 202/2010. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 118: „(3¹) *Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*”

— Art. XVII din Legea nr. 202/2010: „*Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 276/2009, se abrogă.*”

Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 276/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009, avea următorul conținut: „*Hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

1. Curtea observă că în Dosarul nr. 678D/2012 partea Inspectoratul de Poliție Județean Mureș a formulat întâmpinare prin care a ridicat excepția puterii de lucru judecat, cu motivarea că, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, Curtea s-a mai pronunțat, în sensul respingerii acesteia, prin Decizia nr. 254 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 323 din 14 mai 2012. Din verificările făcute, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 678D/2012 nu figurează printre autorii excepțiilor soluționate prin decizia invocată.

Așa fiind, Curtea urmează să respingă excepția autorității de lucru judecat ridicată în Dosarul nr. 678D/2012 de partea Inspectoratul de Poliție Județean Mureș, observând că nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca aceasta să fie admisă.

Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007, și Decizia nr. 419 din 3 mai 2012*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, pentru ca o decizie să aibă autoritate de lucru judecat obiectul, cauza și părțile trebuie să fie aceleași, atât în cazul excepției anterior soluționate, cât și în prezenta excepție. În concluzie, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, pentru aceleași considerente, deoarece, fiind contrară puterii lucrului judecat, ea este inadmisibilă. Decizia Curții Constituționale, pronunțată în aceeași cauză, este obligatorie potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere că motivele care au justificat-o sunt aceleași.

2. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea reține că, ulterior sesizării sale prin actele menționate, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012**), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că acestea sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*”

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

3. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVII din Legea nr. 202/2010, Curtea observă că s-a pronunțat prin aceeași decizie asupra unei motivări identice cu aceea din prezenta cauză, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Curtea a reținut că nu poate fi primită critica potrivit căreia dispozițiile art. XVII din Legea nr. 202/2010 aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), întrucât contravenienților nu li se mai comunică prin intermediul instanței de judecată hotărârile irevocabile pronunțate, spre deosebire de toate celelalte categorii de justițiabili. Aceasta, deoarece prin abrogarea dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008, hotărârile judecătorești irevocabile nu se mai comunică niciunei părți în proces, indiferent de materia în care acestea sunt pronunțate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată prin decizia menționată cu privire la constituționalitatea prevederilor art. XVII din Legea nr. 202/2010 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 419 din 3 mai 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Andrei Radu Cănciulescu în Dosarul nr. 9.077/94/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, de Cristian Sandu Cicoară în Dosarul nr. 10.168/320/2009 (număr în format vechi 2.865/2011) al Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Valentin Dediu în Dosarul nr. 43.338/301/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Iulia Velicu în Dosarul nr. 19.419/301/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Florin Mărginean în Dosarul nr. 4.462/320/2010 (număr în format vechi 2.435/2011) al Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Andrei Ruben Tudosanu în Dosarul nr. 14.432/320/2010 (număr în format vechi 10.406/2011) al Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Valentin Dediu în Dosarul nr. 43.338/301/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 663

din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 6 lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Máté András-Levente în Dosarul nr. 1.355/33/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.528D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru Agenția Națională de Integritate, domnul consilier juridic Adrian Dumitru, cu delegație la dosar, și se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care depune și note de ședință.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.355/33/2011, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative**, excepție ridicată de Máté András-Levente în dosarul de mai sus, având ca obiect anularea unui act administrativ constând într-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Agenția Națională de Integritate, prin activitatea și procedurile specifice, devine o instituție cu caracter jurisdicțional, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1). Procedura de evaluare a averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților, urmată de inspectorii de integritate potrivit dispozițiilor de lege ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, prezintă elemente specifice activității organelor de cercetare penală sau instanțelor judecătorești, astfel: în cadrul activității de evaluare, inspectorii de integritate administrează și evaluează probe, solicită informații necesare de la orice instituție, autoritate publică, persoană juridică de drept public sau privat, solicită efectuarea de expertize, în urma cărora apreciază, printr-un raport de evaluare, dacă averea este nejustificată sau dacă există conflict de interese sau incompatibilități. Așadar, raportul de evaluare are efecte similare unui rechizitoriu/hotărâri judecătorești, inspectorul de integritate având, în realitate, competența legală de „a spune dreptul”, activitate permisă însă numai instanțelor judecătorești.

Mai mult, inclusiv sarcina probei este răsturnată, cel care a primit raportul de evaluare trebuind să-și dovedească nevinovăția sau neîncălcarea dispozițiilor legale. Toate acestea dovedesc că sunt nesocotite și prevederile art. 23 alin. (11) și ale art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție, dar și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010. Împrejurarea că raportul de evaluare poate fi contestat în justiție nu infirmă caracterul jurisdicțional al activității A.N.I., dat fiind că raportul întocmit de acest organ enunță, în partea de concluzii, constatarea încălcării ordinii de drept (a drepturilor omului și a libertăților fundamentale), obiect specific activității de jurisdicție. Un argument în plus îl constituie caracterul definitiv al actelor ce emană de la A.N.I., căci, potrivit art. 22 alin. (3) din legea criticată, aceste rapoarte rămân definitive prin necontestarea lor în termenul legal, actul de constatare neputând fi pus ulterior în discuție.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudența sa, de pildă hotărârea pronunțată în Cauza *Stafford împotriva Regatului Unit*, 2002, importanța principiului separației puterii executive de autoritatea judiciară, arătând că este un element definitoriu pentru stabilirea unui tribunal independent.

Dispozițiile art. 6 lit. e) din Legea nr. 176/2010 contravin prevederilor art. 26 din Constituție, art. 8 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, deoarece prevăd, în continuare, obligația publicării declarațiilor de avere și de interese pe pagina de internet a A.N.I. și a instituției unde persoanele, în conformitate cu prevederile legale, au obligația de a le depune. Or, expunerea nejustificată și repetată pe pagina de internet sau avizierul instituției a datelor referitoare la averea și interesele persoanelor cărora legea le este aplicabilă încalcă dreptul la viață privată. Averea este un atribut al persoanei, iar publicitatea acestui element, chiar și numai prin indicarea locului situării, încalcă dreptul persoanelor la care se referă Legea nr. 176/2010 la imagine proprie și la viață privată și produce, totodată, noi criterii de discriminare, în baza situației materiale, în contradicție cu art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în acest sens, că activitatea A.N.I. are caracter esențialmente administrativ, se desfășoară pe baza unei proceduri administrative stabilite de lege și este supusă controlului judecătoresc. În competența acestei instituții nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici pronunțarea unor hotărâri cu autoritate de lucru judecat, iar procedura de evaluare urmată de Agenție nu se identifică cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale. Astfel, având în vedere, pe de o parte, statutul constituțional al justiției, iar, pe de altă parte, activitățile administrative desfășurate de Agenție, pe baza unei proceduri administrative stabilite de lege și supuse controlului judecătoresc, aceasta este o autoritate administrativă autonomă, prin care inspectorii de integritate desfășoară activități de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și incompatibilităților pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) și decid dacă există diferențe semnificative între averea dobândită pe parcursul exercitării funcției și veniturile realizate în aceeași perioadă, în vederea întocmirii unui raport de evaluare. Așa fiind, nu poate fi primită critica referitoare la înfrângerea dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1).

Totodată, este respectat și principiul separației puterilor în stat, deoarece raportul de evaluare întocmit de inspectorul de integritate poate fi contestat la instanța competentă potrivit procedurii prevăzute de lege și nu produce niciun fel de efecte juridice până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii instanței de judecată.

Prin urmare, funcția jurisdicțională presupune instituirea puterii organului de jurisdicție de a soluționa, prin hotărâre cu autoritate de lucru judecat, un conflict cu privire la existența ori întinderea unor drepturi subiective, de a constata o situație juridică, de a dispune, în condițiile legii, o eventuală măsură restrictivă de drepturi, iar raportat la aceste aspecte, Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție,

deoarece nu soluționează cazuri litigioase, nu pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, procedura de evaluare neidentificându-se cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate din Legea nr. 176/2010 sunt neconstituționale, deoarece anumite soluții legislative prevăzute de aceste texte legale sunt similare celor declarate neconstituționale prin Decizia nr. 415/2010 și Decizia nr. 1.018/2010 ale Curții Constituționale, fiind preluate în conținutul Legii nr. 176/2010 sau suportând modificări neesențiale, de formă, iar nu de esență.

Așa fiind, art. 6 lit. e) din Legea nr. 176/2010, care reglementează atribuția de a asigura afișarea și menținerea declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese pe pagina de internet a instituției sau la avizierul propriu, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acestora, art. 12, potrivit căruia Agenția îndeplinește activitatea de evaluare din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, art. 15, care dă posibilitatea inspectorului de integritate să solicite tuturor instituțiilor și autorităților publice, alte persoane juridice de drept public sau privat, precum și persoanelor fizice, documentele și informațiile necesare desfășurării activității de evaluare și, corelativ, obligația acestora de a le transmite, în termen de cel mult 30 de zile, precum și art. 16 din legea criticată, care reglementează posibilitatea de a se dispune efectuarea unei expertize extrajudiciare pentru lămurirea tuturor aspectelor privind diferențele semnificative, mențin soluțiile legislative declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 415/2010, astfel încât contravin art. 147 alin. (4) din Constituție. Dată fiind puterea de lucru de judecat de care se bucură, alături de actele jurisdicționale, și deciziile Curții Constituționale, atât sub aspectul dispozitivului, dar și al considerentelor pe care se sprijină acesta, Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate încalcă și prevederile art. 1 alin. (3) și (4), art. 23 alin. (11), art. 26, art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 6 lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 26 referitor la *Viața intimă, familială și privată*, art. 44 alin. (8) și (9) referitor la prezumția de liceitate a averii și la confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții numai în condițiile legii, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, precum și ale art. 8 referitor la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie* și art. 14 referitor la *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Din analiza lucrărilor existente la dosar rezultă, în primul rând, că excepția a fost ridicată în Dosarul nr. 1.355/33/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

Acest raport de evaluare contestat la instanța de drept comun potrivit dispozițiilor Legii nr. 176/2010 are în vedere posibila nerespectare a prevederilor legale privind conflictul de interese, constând în aceea că domnul Máté András-Levente, deputat în Parlamentul României, a propus angajarea și a avizat contractul individual de muncă privind angajarea soției sale în cadrul Biroului Parlamentar — Circumscripția electorală nr. 13 Cluj, încalcând astfel prevederile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Drept urmare, Agenția Națională de Integritate a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la posibila săvârșire de către domnul Máté András-Levente, deputat în Parlamentul României, a infracțiunii de conflict de interese, prevăzută și pedepsită de art. 253¹ din Codul penal al României, și totodată au fost inițiate demersurile prevăzute de art. 22 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, în vederea anulării contractelor încheiate cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese.

Pe cale de consecință, Curtea constată că, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13—19 cuprinse în secțiunea a 2-a: *Evaluarea averii*, aceasta nu are legătură cu soluționarea cauzei câtă vreme litigiul dedus judecătii instanței de drept comun se circumscrie numai sferei de incidență a dispozițiilor art. 20—26 cuprinse în secțiunea a 3-a: *Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților*. Așa fiind, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010.

2. În ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi legale criticate, Curtea constată următoarele:

Autorul excepției susține că activitatea Agenției Naționale de Integritate prezintă elementele specifice activității de cercetare penală sau instanțelor de judecată, sens în care, în vădită contradicție cu Legea fundamentală, se administrează și se evaluează probe, se solicită informații de la alte instituții și autorități publice și se efectuează expertize. Toate aceste proceduri conferă inspectorului de integritate competența de a „spune dreptul” și produc un efect similar rechizitoriului/hotărârii judecătorești.

Totodată, se mai susține că sunt încălcate prezumția de nevinovăție și dreptul de proprietate prin aceea că sunt nesocotite considerentele Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010 a Curții Constituționale.

Cu privire la aceste critici, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, a statuat că Agenția desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415/2010 referitoare la dispozițiile Legii nr. 144/2007.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele Deciziei nr. 1.606/2011 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea mai constată că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise care se exercită numai la cerere în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Máté András-Levente în Dosarul nr. 1.355/33/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 6 lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea constată că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, deoarece se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare al instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Totodată, Curtea constată că, din perspectiva criticilor formulate, excepția este neîntemeiată, deoarece fundamentarea acestora s-a făcut uzând de principii care nu sunt aplicabile acestei materii. Astfel, prezumția de nevinovăție este un principiu susceptibil de opozabilitate numai în materie penală. De asemenea, nu poate fi primită nici critica referitoare la compararea raportului de evaluare întocmit de inspectorul de integritate cu rechizitoriul, deoarece acest din urmă act produce efecte juridice față de un cetățean învinuit/inculpat într-o cauză, legitimând luarea unui set de măsuri restrictive. În plus, spre deosebire de actul emis de procuror, raportul inspectorului de integritate poate fi contestat în instanță.

În sfârșit, Curtea mai constată că toate celelalte critici de mai sus au în vedere aspecte referitoare la procedura de evaluare a averii care, așa cum s-a arătat la punctul 1, nu au legătură cu soluționarea unei pricini referitoare la conflictul de interese și incompatibilități.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a Hotărârii Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor și a Hotărârii Guvernului nr. 1.324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2 alineatul (2), literele j), m) și n) se abrogă.**

2. **La articolul 2 alineatul (2), literele k) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„k) de administrare financiară a fondurilor PHARE, ISPA și SAPARD, Facilitatea de Tranziție, a instrumentelor structurale și a instrumentului de asistență pentru preaderare, acordate de Uniunea Europeană, inclusiv de asistență financiară acordată de statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb;

o) de autoritate competentă pentru elaborarea și implementarea politicii în domeniul sistemelor de control intern/managerial;”.

3. **La articolul 3 alineatul (1), punctele 38, 55, 59 și 79 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„38. asigură relația cu Consiliul Economic și Social, Consiliul Național Tripartit pentru Dialog Social, sindicatele, patronatele și alte asociații legal constituite, în problemele specifice activității ministerului, printr-un dialog constructiv cu partenerii de dialog social, în spiritul respectului reciproc și în conformitate cu principiile și standardele europene, în vederea asigurării eficienței activității și stabilității sociale;

55. transferă fondurile nerambursabile primite de România atât de la Uniunea Europeană prin programele de preaderare, instrumente structurale, Facilitatea de Tranziție, instrumentul de asistență pentru preaderare, cât și de la statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb prin Mecanismul Financiar al Spațiului Economic European și Mecanismul Financiar Norvegian către agențiile de implementare/autoritățile de management/operatorii de program/beneficiarii finali și certifică cheltuielile cuprinse în declarațiile de cheltuieli transmise Comisiei Europene/statelor donatoare;

59. realizează activitățile aferente procesului de închidere tehnică și financiară a memorandumurilor de finanțare ex-ISPA, PHARE și Facilitatea de Tranziție, precum și activitățile aferente procesului de ratificare și/sau amendare a acordurilor interguvernamentale privind acordarea asistenței financiare nerambursabile acordate de statele membre ale Uniunii Europene;

79. realizează activități de soluționare a plângerilor prealabile formulate de operatorii economici împotriva dispozițiilor

obligatorii emise de către organul de inspecție economico-financiară, activități de soluționare a contestațiilor administrative formulate de operatorii economici împotriva titlului de creanță și de stabilire a corecțiilor financiare, emise de structura de specialitate cu privire la obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, precum și soluționarea sesizărilor și reclamațiilor referitoare la actele de control emise de structura de specialitate responsabilă cu inspecția activității proprii a ministerului.”

4. **La articolul 3 alineatul (1), punctele 56, 64, 65, 66, 68, 69 și 70 se abrogă.**

5. **La articolul 3 alineatul (1), după punctul 97 se introduc 19 puncte noi, punctele 98—116, cu următorul cuprins:**

„98. elaborează raportul anual asupra sistemului de control intern/managerial al Ministerului Finanțelor Publice;

99. elaborează raportul anual privind stadiul implementării sistemului de control intern/managerial la nivelul instituțiilor publice la care se exercită funcția de ordonator principal de credite al bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat și al bugetului oricărui fond special;

100. reglementează domeniul controlului financiar public intern;

101. îndrumă metodologic, coordonează și supraveghează implementarea sistemelor de control intern/managerial;

102. exercită monitorizarea operațiunilor financiare ale instituțiilor publice la care controlul preventiv a fost integrat în sfera răspunderii manageriale;

103. îndrumă metodologic și participă la organizarea activităților privind pregătirea profesională a personalului cu atribuții în domeniul sistemelor de control intern/managerial, din cadrul instituțiilor publice;

104. exercită, prin organele sale de specialitate, activitatea de inspecție economico-financiară;

105. realizează activități de inspecție privind constatarea neregulilor și stabilirea creanțelor bugetare apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora în care există cazuri de incompatibilitate la nivelul structurilor de control organizate în interiorul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene ori la solicitarea autorității de certificare, când aceasta constată că structurile de control organizate în interiorul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene nu au investigat în mod corespunzător constatările cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare din rapoartele sale de verificare;

106. realizează activități de inspecție pentru activitatea proprie a ministerului, precum și la unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea ministerului;

107. coordonează sistemul de recrutare, de atestare națională și de pregătire profesională a auditorilor interni din sectorul public și a persoanelor fizice, sistemul de cooperare în realizarea funcției de audit intern și monitorizează înființarea comitetelor de audit intern;

108. coordonează activitățile de investiții proprii și ale structurilor subordonate;

109. inițiază și derulează, în condițiile legii, achizițiile publice pentru bunuri, servicii și lucrări aferente activităților proprii;

110. inițiază și derulează, în condițiile legii, achizițiile publice pentru bunuri, servicii și lucrări pentru instituțiile subordonate, în baza ordinului ministrului finanțelor publice;

111. gestionează bunurile aflate în patrimoniu;

112. organizează întreaga activitate de servicii interne;

113. asigură scoaterea la licitație, pe platforma comună stabilită la nivelul Uniunii Europene, a certificatelor de emisii gaze cu efect de seră atribuite României, încasează și distribuie sumele provenite din vânzarea acestora;

114. îndeplinește atribuțiile de autoritate publică tutelară în procesul de selecție a candidaților pentru funcțiile de membri ai consiliului de administrație pentru Compania Națională Loteria Română — S.A. și Compania Națională Imprimeria Națională — S.A., în conformitate cu prevederile legale privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice;

115. realizează activități de evaluare/selecție prealabilă în vederea desemnării reprezentanților Ministerului Finanțelor Publice, în consiliul de administrație al regiilor autonome la nivel central și local, potrivit prevederilor legale privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice;

116. elaborează și prezintă Guvernului, în fiecare an, un raport privitor la activitatea regiilor autonome și societăților comerciale la care statul deține o participație majoritară sau integrală, realizat pe baza informațiilor cuprinse în rapoartele anuale elaborate de fiecare autoritate publică tutelară pentru regiile autonome și societățile comerciale aflate sub tutela sa, raport care se publică pe pagina proprie de internet a Ministerului Finanțelor Publice.”

6. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice este de 1.794, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului.”

7. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1*) și 2 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 2 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București este de 24.748, inclusiv președintele, vicepreședintele și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.”

2. La articolul 8, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Numărul maxim de posturi pentru Garda Financiară este de 1.147. Repartizarea numărului de posturi pe Comisariatul General, secțiile județene și Secția Municipiului București ale Gărzii Financiare se face prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea comisarului general.”

3. La articolul 18, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Personalul din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care are calitatea de funcționar public, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 3*) și 4 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

5. La anexa nr. 3, nota de subsol**) va avea următorul cuprins:

„**) Cele 30 de autoturisme sunt destinate activității Direcției generale coordonare inspecție fiscală, Direcției generale de integritate și Direcției generale de administrare a marilor contribuabili — activitatea de inspecție fiscală și vor fi conduse de persoanele nominalizate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 2 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Autoritatea Națională a Vănilor este condusă de un vicepreședinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu rang de subsecretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru. În subordinea vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală care conduce Autoritatea Națională a Vănilor se organizează și funcționează, potrivit legii, cabinetul demnitarului.”

2. La articolul 7, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Numărul maxim de posturi pentru Autoritatea Națională a Vănilor și unitățile subordonate acesteia este de 3.159, inclusiv postul de demnitar și cabinetul acestuia.”

3. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 5*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 1.324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 24 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru Garda Financiară este de 1.147.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 6*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. V. — Încadrarea în numărul maxim de posturi și în structura organizatorică se aprobă cu respectarea termenelor și a procedurilor prevăzute de lege.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Liviu Voinea,

secretar de stat

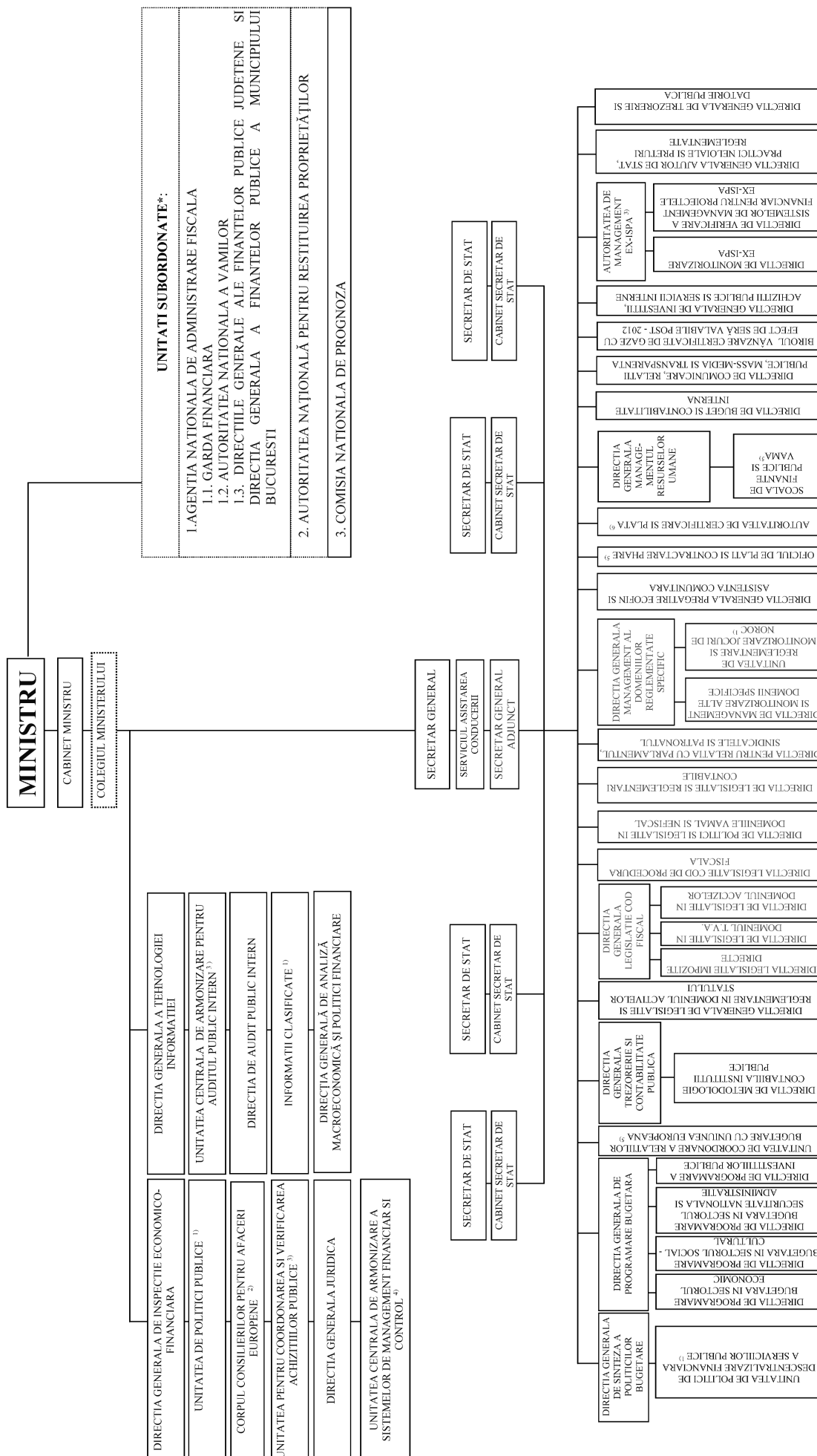
București, 14 august 2012.

Nr. 854.

*) Anexele nr. 1, 3, 5 și 6 sunt reproduse în facsimil.

Numărul maxim de posturi = 1.794 posturi
(exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Finanțelor Publice

* Unitati aflate în subordinea ministerului pentru care organizarea și funcționarea sunt reglementate prin Hotărârea/Ordonanța a Guvernului.

1) Se organizează și funcționează la nivel de serviciu.

2) Se organizează și funcționează la nivel de departament.

3) Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală.

4) Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală, cuprinzând Corpul controlorilor delegați, așa cum a fost reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată.

5) Se organizează și funcționează la nivel de direcție.

6) Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală și îndeplinește funcția de Fond Național pentru sistemul financiar de prudență conform H.G. nr. 1011/1999, H.G. nr. 1328/2000 și Autoritate de Certificare și Plată pentru Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European, Fondul de Coeziune și Instrumentul de Asistență pentru Prudență conform H.G. nr. 457/2008.

Unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice

	Numărul maxim de posturi
A. Unități care funcționează în subordinea Ministerului Finanțelor Publice	
I. Cu finanțare de la bugetul de stat	
1. Agenția Națională de Administrare Fiscală, total din care:	29.054
1.1. Aparatul propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiile generale ale finanțelor publice județene în subordinea cărora funcționează administrațiile finanțelor publice municipale, administrațiile finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii, administrațiile finanțelor publice orășenești și administrațiile finanțelor publice comunale; Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București în subordinea căreia funcționează Administrația finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii și administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București	24.748*)
1.2. Garda Financiară	1.147
1.3. Autoritatea Națională a Vămirilor, inclusiv vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care conduce Autoritatea Națională a Vămirilor și cabinetul acestuia	3.159
2. Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților	202
3. Comisia Națională de Prognoză	112
4. Comisia centrală pentru stabilirea despăgubirilor, Comisia specială de retrocedare a unor imobile care au aparținut cultelor religioase din România și Comisia specială de retrocedare a unor imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România	
B. Instituții și activități care funcționează pe lângă Ministerul Finanțelor Publice	
1. Tipărirea și difuzarea publicației „Revista Finanțe Publice și Contabilitate” (***)	
2. Consiliul Contabilității și Raportărilor Financiare (***)	
3. Consiliul pentru supravegherea publică a Activității de Audit Statutar (***)	
4. Activitatea de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană (****)	
C. Companii naționale aflate sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice, la care acesta exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar	
1. Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.	
2. Compania Națională „Loteria Română” — S.A.	

*) În numărul maxim de posturi sunt incluși președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, 2 vicepreședinți ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală și posturile aferente cabinetelor demnitarilor. Repartizarea numărului maxim de posturi pe aparatul propriu și pe direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București se face prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

**) Conform Hotărârii Guvernului nr. 1.515/2002 privind înființarea pe lângă Ministerul Finanțelor Publice a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

***) Conform Hotărârii Guvernului nr. 401/2005 privind înființarea Consiliului Contabilității și Raportărilor Financiare prin reorganizarea Colegiului Consultativ al Contabilității, cu modificările ulterioare.

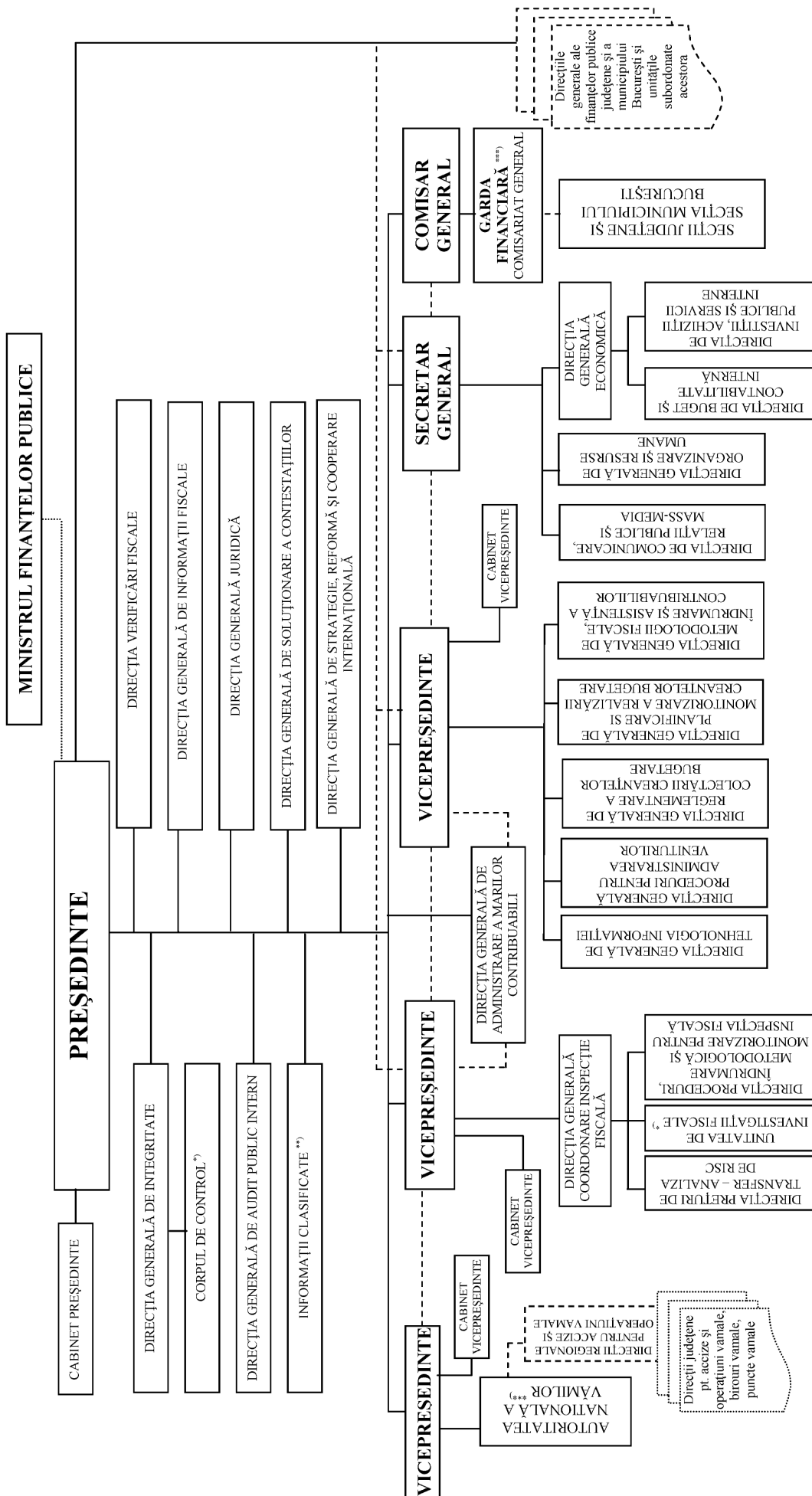
****) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare.

*****) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 109/2009)

Numărul maxim de posturi = 29.054

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

^{*)} Funcționează la nivel de direcție

^{**)} Funcționează la nivel de serviciu

^{***)} Se organizează și funcționează pe bază de hotărâre a Guvernului

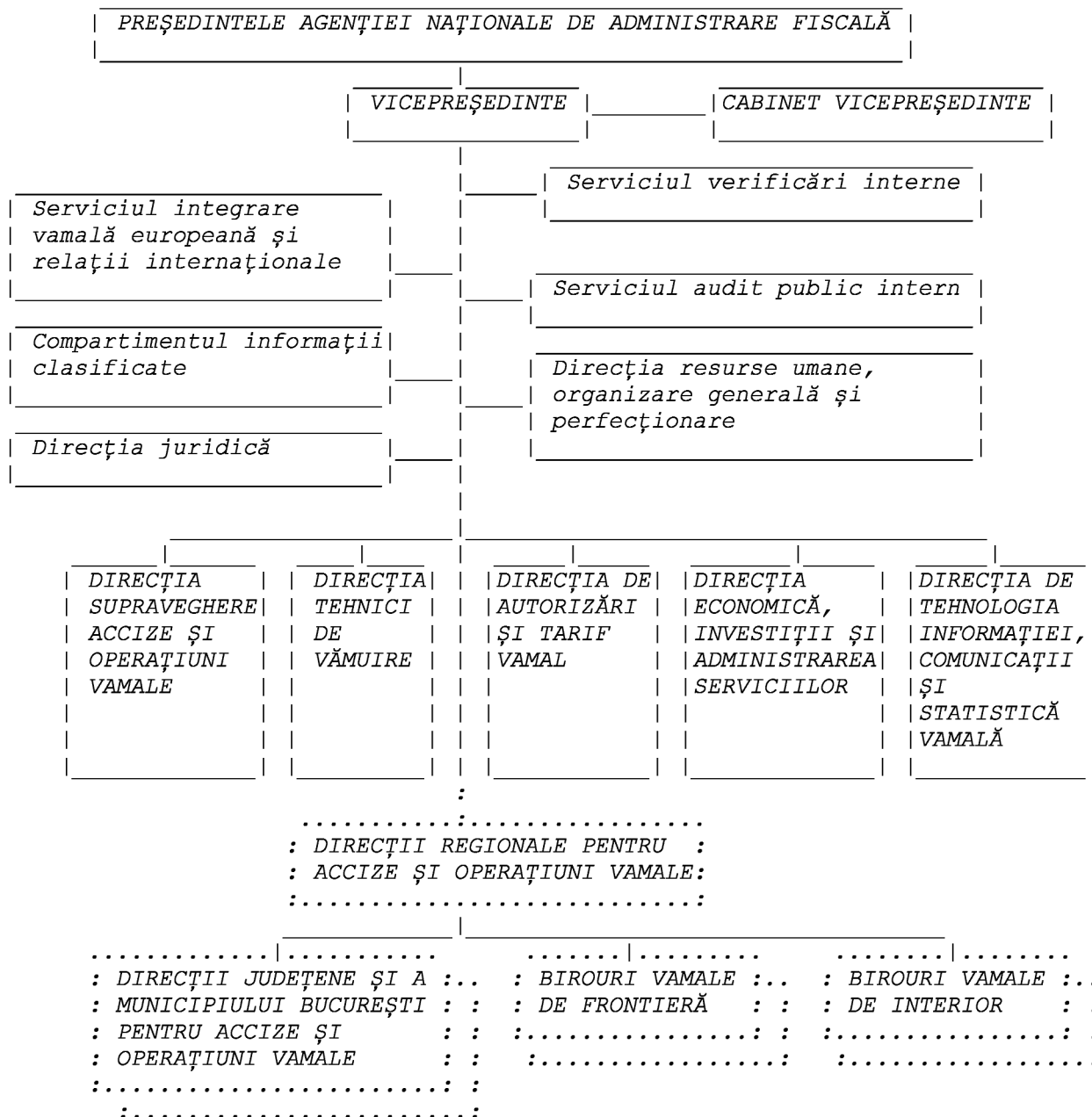
NUMĂRUL MAXIM DE POSTURI
afereent aparatului propriu și unităților
aflate în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală

	Numărul maxim de posturi
1. Aparatul propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiile generale ale finanțelor publice județene, în subordinea cărora funcționează administrațiile finanțelor publice municipale, administrațiile finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii, administrațiile finanțelor publice orășenești și administrațiile finanțelor publice comunale Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, în subordinea căreia funcționează Administrația finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii și administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București	24.748*
2. Garda Financiară	1.147
3. Autoritatea Națională a Vămilelor, inclusiv vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care conduce Autoritatea Națională a Vămilelor și cabinetul acestuia	3.159

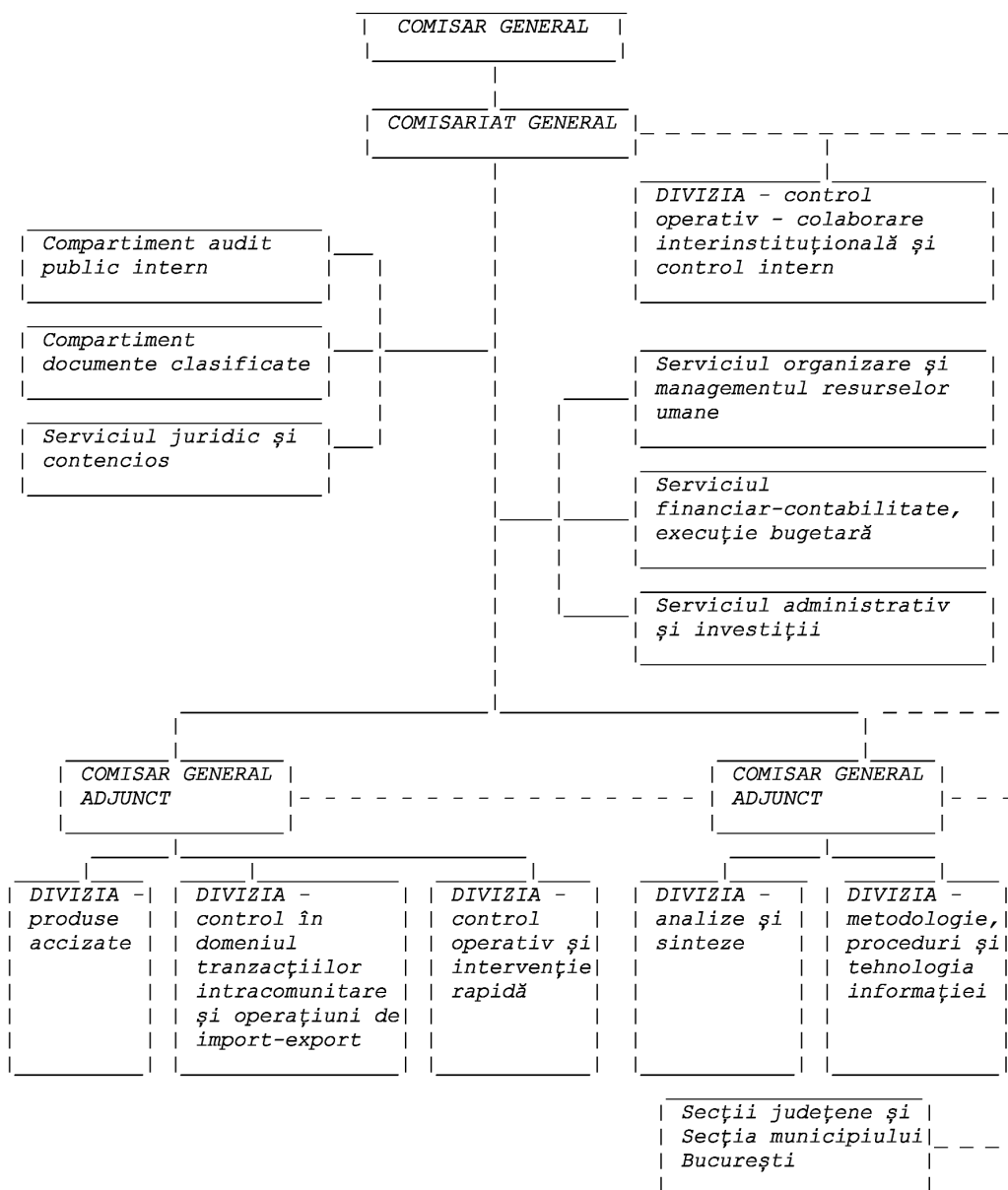
* În numărul maxim de posturi sunt incluși președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, 2 vicepreședinți ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală și posturile aferente cabinetelor demnitarilor. Repartizarea numărului maxim de posturi pe aparatul propriu și pe direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București se face prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Numărul maxim de posturi, inclusiv demnitarul și cabinetul demnitarului = 3.159

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Autorității Naționale a Vămirilor**

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Gărzii Financiare

NOTĂ:

Diviziile se organizează la nivel de direcție.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 599598